

El legat musical d'Emili Pujol al complet

02/2011 - **Art i Història**. Una tesi doctoral ha recuperat la totalitat de l'obra del compositor Emili Pujol Vilarrubí (1886-1980), tot un referent internacional en l'estudi històric de la guitarra i en la seva pedagogia, i un destacat compositor per aquest instrument. Els resultats d'aquesta investigació conformen una obra en tres volums que es converteix en indispensable per a qualsevol que vulgui conèixer l'obra i la vida d'aquest musicòleg català.

Emilio Pujol cap el 1898. Arxiu Pujol-Robert, Barcelona.

Des d'una perspectiva historiogràfica, Emili Pujol Vilarrubí és un autor clau per conèixer la història de la guitarra, des del segle XVI fins a la primera meitat del segle XX. La seva publicació de 1926 sobre la guitarra és el primer intent de traçar una visió de conjunt de la seva història, des de les representacions d'instruments egipcis i caldeus, fins a les guitarres d'Antonio Torres. Aquesta primera publicació va ser seguida d'una altra vintena aproximadament, destacant els seus estudis i transcripcions de les obres dels violistes espanyols.

Emili Pujol va consagrar la major part de la seva vida a desenvolupar els postulats pedagògics i artístics del seu mestre Francesc Tàrrrega plasmant en la seva obra *Escuela Razonada de la Guitarra*. Paral·lel a aquesta tasca es troba el seu treball com a editor. Entre 1925 i 1975, transcriu, arregla o digitalitza prop de 270 obres que abasten cinc segles de la història de la guitarra, la viola de mà i el llaüt. Aquestes obres estan incloses en la seva majoria a la *Bibliothèque de musique ancienne et moderne pour guitare*, publicada per la casa Max Eschig de París.

L'objectiu principal d'aquesta tesi és recuperar la totalitat de l'obra compositiva d'Emili Pujol i posar-la a l'abast d'executants, mestres i investigadors. La investigació duta a terme ha permès recopilar en un sol treball una enorme quantitat de dades i

valorar la seva objectivitat i fiabilitat al comparar-les amb altres fonts. La tesi està dividida en tres volums. Els volums segon i tercer contenen els resultats d'un llarg treball de recuperació, catalogació i estudi de totes les fonts disponibles de la seva obra compositiva. El primer volum, cronològicament l'últim, és un acostament general i un primer intent de valorar la transcendència d'aquesta producció com a representativa d'un estil de composició per a guitarra en ús durant la primera meitat del segle XX i la seva influència en el desenvolupament de noves tendències durant els anys subsegüents.

Com a conclusió general, aquest estudi assenyala el protagonisme de Pujol en dos aspectes fonamentals per al desenvolupament de la guitarra en el segle XX: el desenvolupament d'un mètode pedagògic complet i progressiu que permeti a l'estudiant adquirir les eines necessàries per poder vèncer les dificultats del repertori contemporani, i la creació d'un repertori que sintetitza les pràctiques compositives i els ideals estètics del seu moment.

Fabián Edmundo Hernández Ramírez

Departament d'Art i de Musicologia

"La Obra Compositiva de Emilio Pujol (1886-1980): Estudio Comparativo, Catálogo y Edición Crítica". Tesi doctoral de Fabián Edmundo Hernández Ramírez, dirigida per Francesc Bonastre Bertran.